

ROMÂNIA
TRIBUNALUL [REDACTAT]
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTAT] CF
SEDINȚA PUBLICĂ DIN 18.03.2010

Instanța constituită din:

Președinte - [REDACTAT] - judecător
Grefier - [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de contestatoarea SC [REDACTAT] L.P. Neamț în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijloaci [REDACTAT].

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 04.03.2010, prezența și susținările părților fiind consemnate în încheierea din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta și în care s-a dispus amânarea pronunțării pentru 11.03.2010, respectiv pentru astăzi, când:

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii civile de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22-04-2008, reclamanta SC [REDACTAT] SRL în contradictoriu cu părțile Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] și Administrația Finanțelor Publice a municipiului [REDACTAT] a formulat contestație împotriva Deciziei nr. [REDACTAT] din 14.12.2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] prin care a fost respinsă contestația împotriva Raportului de Inspectie Fiscală nr. [REDACTAT] din 30.08.2005 și a Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] din 30.08.2005, precum și împotriva Deciziei nr. [REDACTAT] din 10.04.2008, decizie prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiată la data de 18.01.2008 și a Deciziei nr. [REDACTAT] din 25.01.2008. Se solicită admiterea contestației și pe cale de consecință anularea Deciziilor contestate, intrucât sumele nu sunt datorate. În cererea inițială formulată s-a cerut suspendarea punerii în executare a Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] din 30.08.2005 și a Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] din 25.01.2008, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației, precum și cheltuieli de judecată.

La termenul din 15.07.2008 reclamanta, prin apărător, a solicitat să se ia act de faptul că renunță la cererea de suspendare a executării deciziei de impunere, pe motiv că între timp s-a procedat la executare. Prin Încheierea din 15.07.2008, instanța a luat act de renunțarea reclamantei la judecata cererii de suspendare.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în vara anului 2005 societatea reclamantă a fost supusă unui control fiscal în urma căruia a fost întocmit raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] din 30.08.2005, urmat de Decizia de Impunere nr. [REDACTAT] din 30.08.2005. Împotriva raportului de inspecție fiscală, precum și împotriva Deciziei de impunere, reclamanta a formulat contestație, motivat de faptul că modul în care a fost stabilită baza de impunere, valoarea stabilită pentru impozitul suplimentar pe profit și taxa pe valoare adăugată, împreună cu accesoriile acestora, au fost greșit calculate.

Astfel,

Astfel s-a stabilit în sarcina societății datorii fata de bugetul de stat în sumă totală de [REDACTAT] lei.

Conform deciziei și raportului de inspecție fiscală aceasta sumă se compune din **taxa suplimentara pe valoare adăugată** constând în [REDACTAT] lei TV, [REDACTAT] lei dobânzi și [REDACTAT] lei penalități și **impozit pe profit suplimentar** constând în [REDACTAT] lei impozit pe profit; [REDACTAT] lei dobânzi; [REDACTAT] lei penalități.

Organul de control susține că impozitul pe profit suplimentar ar proveni din majorarea bazei de impozitare cu valoarea unor cheltuieli nedeductibile reprezentând, asigurări de viață, prestări servicii cu comision fără să existe contract scris și acte de recepție a serviciilor, mărfuri lipsă în gestiune neîmputabile, mijloace fixe vândute sub valoarea contabilă, mijloc fix achiziționat de la firma fantomă, iar TVA-UL suplimentar ar reprezenta cota necolecată aferentă unor venituri înregistrate fără documente justificative în valoare de [REDACTAT] lei.

Toate aceste susțineri făcute de organul de control nu corespund situației contabile și a modului corect în care au fost făcute înregistrările în contabilitate.

S-a susținut de organul de control că în anul 2000 s-a înregistrat ca și cheltuială deductibilă suma de [REDACTAT] lei vechi, sumă ce reprezintă preșterii servicii, de comision, sumă ce a fost achitată de către Societate către SC [REDACTAT] SRL, ca urmare a serviciilor prestate către aceasta. În mod greșit s-a stabilit că între firma reclamantă și firma beneficiară a serviciilor prestate nu există contract scris, situație de lucrări, tarife percepute. În realitate nu a fost avut în vedere contractul existent între aceste societăți, pe motiv că nu ar conține toate datele de identificare.

De asemenea, o serie de facturi au fost îndepărtate pe motiv că ar apartine unor firme fantomă. Pentru aceste facturi au fost sesizate organele de Poliție, motiv pentru care activitatea de control fiscal a fost suspendată.

Prin rezoluția Parchetului s-a stabilit că aceste facturi nu sunt scrise de administratorul reclamantei că, într-adăvăr, a fost derulată această relație comercială, iar faptul că vânzătorii nu pot fi identificați, nu este imputabil reclamantei. Reclamanta a formulat contestație împotriva Deciziei de Impunere, iar în decembrie 2007, prin Decizia nr. [REDACTAT] a fost soluționată contestația în sensul că raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. [REDACTAT] din 30.08.2005 au fost deslușitoare parțial, urmând ca Administrația Finanțelor Publice a municipiului Piatra Neamț să încheie un alt act administrativ fiscal, jinând cont de această decizie și de soluțiile de respingere a mai multor capete de cerere a contestației reclamantei. În ianuarie 2008 s-a făcut un nou control fiscal, care de fapt reia vechiul control și se să dă o nouă Decizie, care cuprinde aceleași sume din vechea Decizie, mai puțin suma de [REDACTAT]

lei. Reclamanta a formulat o nouă contestație și prin Decizia nr. [REDACTAT] din 10.04.2008 contestația reclamantei a fost respinsă. La data formulării acțiunii, Administrația Finanțelor Publice a municipiului [REDACTAT] care emise două Decizii de Impunere, în baza a două acte de control, la distanță de doi ani, perioada de doi ani fiind cea în care controlul a fost suspendat pentru cercetare penală, atât în prima decizie, cât și în cea de-a doua fiind cuprinse aceleași sume, cu mici diferențe și, potrivit reclamantei, ambele decizii fiind incorecte. Dacă cea de-a doua decizie o anulează pe prima, acest lucru trebuie specificat, caz în care s-ar fi contestat numai Decizia din aprilie 2008. Cum acest lucru nu este specificat, reclamanta este pusă în situația de a contesta atât Decizia din decembrie 2007, cât și Decizia din ianuarie 2008.

În apărările formulate, părăta Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] a depus întăriminare, apreciind că acțiunea reclamantei este neîntemeiată.

Cu privire la cererea de anulare a Decizei nr. [REDACTAT] 14.12.2007, dată de părăta în soluționarea contestației împotriva raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] 30.08.2005 și a deciziei de impunere nr. [REDACTAT] 30.08.2005, se arată că prin raportul de inspecție fiscală, în sarcina reclamantei, s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar total de [REDACTAT] lei, din care [REDACTAT] lei pentru anul 2000 și [REDACTAT] lei pentru anul 2001. Pentru anul 2002 s-a diminuat pierderea fiscală în urma neadmiterii unor cheltuieli nedeductibile, provenind din amenzi și penalități în sumă de [REDACTAT] lei. Pentru anul 2003 s-a stabilit suplimentar un impozit pe profit total de [REDACTAT] lei. Pentru anul 2004 s-a constatat un impozit suplimentar de [REDACTAT] lei. Pentru diferențele totale de impozit pe profit constatare suplimentar s-au calculat până la 30.06.2005 dobânzi în sumă totală de [REDACTAT] lei și penalități de întârziere în sumă de [REDACTAT] lei. Pentru perioada de 01.07.2005 – 24.08.2005 s-au calculat dobânzi în valoare de [REDACTAT] lei și penalități de întârziere în sumă de [REDACTAT] lei. Prin același raport de inspecție s-a stabilit suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de [REDACTAT] lei, aferentă unor operațiuni contabile neconforme cu prevederile legale. Pentru taxa pe valoare adăugată, stabilită suplimentar, s-au calculat dobânzi în valoare de [REDACTAT] lei și penalități de întârziere în sumă totală de [REDACTAT] lei, până la data de 24.08.2005. În urma înregistrării raportului, organul de inspecție fiscală a emis decizia de impunere nr. [REDACTAT] 30.08.2005, prin care, în sarcina reclamantei, au fost stabilite ca obligații fiscale suma de [REDACTAT] lei, reprezentând impozit pe profit, [REDACTAT] lei, reprezentând dobânzi aferente la data încheierii raportului, [REDACTAT] lei penalități de întârziere aferente la aceeași dată, [REDACTAT] lei TVA de plată, [REDACTAT] le dobânzi aferente TVA, calculate până la data terminării inspecției și [REDACTAT] lei penalități de întârziere aferente TVA la data terminării inspecției. Contestația împotriva acelor fiscale a fost înregistrată la organul fiscal sub nr. [REDACTAT] 16.09.2005 și completată prin adrese separate, înregistrate sub același număr în data de [REDACTAT] 24.10.2005. Obiectul contestației îl reprezintă suma de [REDACTAT] lei, din care [REDACTAT] lei impozit pe profit, [REDACTAT] lei accesoriile fiscale aferente acestuia, [REDACTAT] lei TVA și [REDACTAT] lei accesoriile aferente acestora. Soluționarea a fost suspendată până la terminarea urmăririi penale și reluată la cererea reclamantei. Prin Decizia nr. [REDACTAT] 14.12.2007, organul administrativ jurisdicțional a dispus desființarea parțială a capitolului, din actele administrativ fiscale atacate, privitor la impozitul pe profit suplimentar în sumă de [REDACTAT] lei, precum și a majorărilor de întârziere de [REDACTAT] lei, urmând ca organele de inspecție

fiscală să întocmească alt act, ținând seama de respingerea contestației cu privire la următoarele obligații fiscale:

- [ ] lei impozit pe profit suplimentar aferent anului 2000;
- [ ] lei impozit pe profit aferent anului 2000;
- neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de [ ] lei aferente anului 2001;
- diminuarea pierderii fiscale aferente anului 2002 cu sumă de [ ] lei;
- neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de [ ] lei aferente anului 2003;
- impozitul pe profit suplimentar în sumă de [ ] lei, stabilit pentru anul 2004;
- neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de [ ] lei pentru anul 2003;
- neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de [ ] lei aferenta anilor 2003 și 2004; soluții definitive în sistemul cailor administrative de atac.

S-a dispus respingerea ca nemotivată a contestației împotriva taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organul de inspecție fiscală în sumă de 345 lei, precum și împotriva accesoriilor aferente, în sumă de [ ] lei, stabilite prin decizia de impunere contestată și s-a dispus respingerea ca neintemeiată și nesușinută de probe a contestației petentei pentru sumă de [ ] lei TVA suplimentară, stabilită de organul de inspecție fiscală și pentru suma de [ ] lei, accesoriilor fiscale aferente. În ce privește contestația împotriva impozitului pe profit suplimentar, în sumă de [ ] lei, stabilit pentru anul 2000, autoritatea fiscală a dispus desființarea actelor administrativ fiscale atacate, pentru suma de [ ] lei impozit pe profit suplimentar pentru anul 2000 și remiterea cauzei organului de inspecție fiscală în vederea reanalizării situație în baza noilor probe prezentate de petentă cu prilejul contestației administrative. Aceeași contestație a fost respinsă pentru suma de [ ] lei ca nemotivată și nesușinută cu documente. Referitor la contestația sumei de [ ] lei, reprezentând impozit suplimentar pe profit aferent anului 2000, autoritatea fiscală a conchis că și acest capăt de cerere trebuie respins ca nemotivat.

Cu privire la contestarea neadmiterii ca deductibilă a sumei de [ ] lei, aferentă exercițiului fiscal 2000, reprezentând cheltuieli deduse în baza unor facturi emise de SC [ ] SRL pentru prestații, firmă apreciată de organul de inspecție fiscală drept „fantomă”, organul administrativ jurisdicțional a ținut seama de faptul că petenta a probat că firma în cauză a funcționat până în anul 2002 și a dispus anularea actelor administrativ fiscale, atacate în limita impozitului pe profit aferent cheltuielilor și remiterea cauzei organului de inspecție fiscală pentru a se pronunța asupra documentelor depuse ulterior controlului.

In cazul cheltuielilor nedeductibile, în sumă de [ ] lei, organul de soluționare a procedat la fel ca în cazul precedent.

Referitor la majorarea profitului impozabil cu [ ] lei, organul de soluționare a dispus anularea parțială a actelor administrative contestate, privitor la această constatare și la efectele fiscale, remițând cauza organului de control, pentru a se pronunța asupra documentelor depuse ulterior. Referitor la cheltuielile cu comisioanele în sumă de [ ] lei, aferente anului 2003, considerate nedeductibile din cauza lipsei documentelor justificative, la TVA-ul suplimentar de [ ] lei, necolectat, organul de soluționare a respins contestația ca neintemeiată și nesușinută cu documente.

Privitor la cheltuielile cu contribujiile la asigurările sociale și de sănătate, efectuate în favoarea asociajului unic, aferente anilor 2003 și 2004, în sumă de [REDACTAT] lei, considerate nedeductibile, organul fiscal a respins contestația, ținând seama de prevederile art. 9 alin. 7 lit. 4 din Legea nr. 414/2002 și ale art. 21 alin. 4 lit. „c” din Legea nr. 571/2003.

Pentru motivele anterior arătate, părăta cere respingerea acțiunii formulată împotriva Deciziei nr. [REDACTAT] 14.12.2007.

Cu privire la cererea în anulare a Deciziei nr. [REDACTAT] 10.04.2008, părăta arată că pentru ducerea la înăpere a celor dispuse prin Decizia nr. [REDACTAT] 14.12.2005, Serviciul de Inspectie Fiscală a procedat la reverificarea impozitului pe profit pe anii 2000 – 2004, în limitele stabilitelor de organul de soluționare a contestațiilor, întocmînd raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] 18.01.2008.

Referitor la impozitul pe profit suplimentar pentru anul 2000, în sumă de [REDACTAT] lei, aferent cheltuielilor nedeductibile de comision, achitate de SC [REDACTAT] SRL, în sumă de [REDACTAT] lei, organul de inspecție fiscală a constatat că respectivul contract nu cuprinde toate elementele de identificare a partilor contractante, facturile emise nu sunt întocmite în baza unor situații din care să rezulte tarifele percepute contrar prevederilor H.G. nr. 831/1997, astfel încât cheltuielile sunt nedeductibile conform art. 4 alin. 6 lit. r din O.G. nr. 70/1997, privind impozitul pe profit și H.G. nr. 402/2000, motiv pentru care impozitul pe profit suplimentar pe anul 2000 rămâne cel stabilit prin raportul de inspecție, respectiv [REDACTAT] lei.

Reanalizând impozitul pe profit suplimentar în sumă de [REDACTAT] lei, stabilit anterior pentru anul 2001, organul de inspecție a constatat, pe baza documentelor prezentate, că un număr de cinci facturi sunt corect întocmite și a admis la deducere contravaloarea acestora, respectiv [REDACTAT] lei, recalculând impozitul pe profit și accesoriile fiscale.

Referitor la contravaloarea de [REDACTAT] lei a mijlocului fix achiziționat de la SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT] considerat de controlul precedent ca greșit înregistrat în contul 611, în urma verificării bazei de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului, s-a constatat că nu se identifică numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului și codul fiscal al furnizorului, drept urmare, nu poate fi dedusă respectiva sumă, conform prevederilor art. 4 alin. 6 pct. „m” din O.U.G. nr. 217/1999.

Referitor la impozitul pe profit suplimentar pe anul 2003, aferent cheltuielilor nedeductibile cu mijloace fixe vândute sub valoarea rămasă de amortizat, în sumă de [REDACTAT] lei, în urma reverificării s-a stabilit în total suma datorată ca impozit pe profit suplimentar de [REDACTAT] lei făță de [REDACTAT] lei, stabilit anterior, totalul accesoriilor aferente fiind diminuat cu [REDACTAT] lei.

În urma inspecției fiscale a fost emisă Decizia de impunere nr. [REDACTAT] 25.01.2008. Noua Decizie anulează implicit prevederile pct. 21 din Decizia nr. [REDACTAT] 30.08.2008. Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] a fost sesizată cu privire la contestația reclamantei împotriva Deciziei nr. [REDACTAT] 25.01.2008, având ca obiect suma de [REDACTAT] lei, reprezentând impozit pe profit, precum și împotriva măsurii neadmitterii la deducere la calculul profitului impozabil a cheltuielilor de [REDACTAT] lei.

Organul de soluționare a contestației a refuzat :

Referitor la contestarea impozitului pe profit suplimentar aferent anului 2000, în suma de [redactat] lei calculat pentru neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă de [redactat] lei, reprezentând plăți pentru prestări servicii și comision către SC [redactat] SRL [redactat] văzând constatările organului de control din care rezulta nevaliditatea contractului de prestări și a facturilor fiscale aferente, intocmite fără respectarea art. 4, alin.6 lit. r din Codul de procedură fiscală publicat a anexei 1 A din HG 831/1997 și ale HG nr. 402/2000, organul de soluționare reține că, întrucât prestarea serviciilor trebuie să aibă la bază un contract scris care să cuprindă date referitoare la tarifele percepute, valoarea totală a contractului, iar factura să fie intocmită pe baza unui document care să ateste prestarea efectivă a lucrărilor, nefiind îndeplinite condițiile de mai sus organul de inspecție fiscală, în mod legal a apreciat sumele în cauză ca nedeductibile.

Pentru cele de mai sus contestația a fost respinsă ca nemotivată.

-Referitor la neadmiterea la deducere a cheltuielilor în suma de [redactat] lei, organul de soluționare a contestației reține că măsura stabilită de organul fiscal este întemeiată, deoarece factura în baza căreia au fost deduse aceste cheltuieli, nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, care să-i confere calitatea de document justificativ. Drept urmare respinge contestația ca nemotivata pentru considerentele următoare:

Din probele administrate de organul de control a rezultat că factura nr. [redactat]/2001 înregistrată în evidență contabilă a SC [redactat] SRL, nu aparține emitenței SC [redactat] SRL și în condițiile în care emitentul nu a procurat pe căi legale factura în cauză, rezultă că acest document nu prebegăză legalitatea operațiunilor înregistrate de beneficiar, aceasta factura nefiind document justificativ.

Referitor la capătul de cerere privind suspendarea executării deciziei de impunere atacate, organul administrativ jurisdicțional reține că este necompetent material în ceea ce privește soluționarea întrucât, conform art. 215 alin. 1 și alin. 2 din Codul de procedură fiscală publicat, introducerea contestației pe cale administrativă nu suspendă executare, contribuabilul având dreptul de a cere suspendarea temporară a executării actului administrativ fiscal instanței competente, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Considerând legală soluționarea contestațiilor administrativ – fiscale, părțea solicită respingerea acțiunii.

În dovedire au fost depuse Inscrisuri: Contract de prestări servicii între SC [redactat] SRL și reclamantă, Ordonanța procurorului de la Parchetul de pe lângă Judecătoria [redactat] din 27.08.2007, Decizia de Impunere cu nr. [redactat] din 25.01.2009, Raport de inspecție fiscală din 18.01.2008*, Decizia nr. [redactat] din 14.12.2007 privind soluționarea contestației formulată de SC [redactat] SRL, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice [redactat] sub nr. [redactat]/16.10.2007, Decizia nr. [redactat] din 10.04.2008 privind soluționarea contestației formulată de reclamantă și înregistrată sub nr. [redactat] din 29.02.2008, Contract de Comision nr. [redactat] privind prestări servicii din 09.01.2000 încheiat între SC [redactat] SRL și reclamantă, Contract de prestări servicii din 04.09.2001, încheiat între reclamantă și SC [redactat] SRL, contestația reclamantei impotriva Deciziei de Impunere nr. [redactat] din 25.01.2008, referat

întocmit de activitatea de inspecție fiscală, Decizia de impunere cu nr. [REDACTAT] 30.08.2005, Raport de inspecție fiscală încheiat la 26.08.2005. A fost încuviințată proba cu expertiză contabilă.

* Prin sentința civilă nr. [REDACTAT] 19-03-2009 Tribunalul [REDACTAT] a admis în parte acțiunea formulată și a anulat din cuprinsul Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] din 30.08.2005, al Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] din 14.12.2007, al Deciziei de impunere nr. [REDACTAT] din 25.01.2008, al Deciziei nr. [REDACTAT] din 10.04.2008, precum și din cuprinsul Raportului de Inspectie fiscală nr. [REDACTAT] din 30.08.2005 și al Raportului de Inspectie Fiscală din 18.01.2008 impunerea fiscală reprezentând impozit pe profit în sumă de [REDACTAT] lei, aferent cheltuielilor decurgând din contractul de comision încheiat la 09.01.2000 cu SC [REDACTAT] SRL și accesoriile aferente acestui impozit pe profit, pentru următoarele considerente:

Serviciul de control fiscal din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a efectuat un control fiscal la societatea reclamantă, în vara anului 2005, în urma căruia a întocmit Raportul de Inspectie Fiscală nr. [REDACTAT] 30.08.2005 (filele 256 – 276 din dosar). În urma întocmirii Raportului de Inspectie Fiscală a fost emisă Decizia de Impunere nr. [REDACTAT] din 30.08.2005.

La 16.09.2005 reclamanta a formulat contestație împotriva Raportului de Inspectie Fiscală nr. [REDACTAT] 30.08.2005 și împotriva Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] 30.08.2005. În contestația formulată reclamanta susține că, în mod greșit, organul fiscal a impus în sarcina reclamantei cu titlu de taxă suplimentară pe valoarea adăugată [REDACTAT] RON, [REDACTAT] RON dobânzi și [REDACTAT] RON penalități. Tot eronat s-a impus cu titlu de impozit pe profit suplimentar suma de [REDACTAT] RON, [REDACTAT] RON dobânzi și [REDACTAT] RON penalități.

Soluționarea contestației a fost suspendată ca urmare a sesizării organelor de urmărire penală. Prin Ordonanța nr. 27.08.2007, Parchetul de pe lângă Judecătoria [REDACTAT] a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului reclamantei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută și pedepșită de art. 9 lit. „b” din Legea nr. 241/2005, constând în omisiunea evidențierii în actele contabile a operațiunilor comerciale efectuate cu SC [REDACTAT] SRL și aplicarea față de aceasta a sanctiunii cu caracter administrativ a amenzii de [REDACTAT] RON. De asemenea, s-a dispus scoaterea administratorului de sub urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii și pedepșită de art. 9 lit. „c” din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, constând în evidențierea nejustificată în actele contabile a unor operațiuni fictive cu firme tip „fantomă”, precum și pentru săvârșirea infracțiunii și pedepșită de art. 9 lit. „b” din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, constând în evidențierea nejustificată în actele contabile a unor operațiuni comerciale efectuate urmare a interpretării eronate a legislației în domeniul contabil.

În urma ordonanței procurorului de scădere de sub urmărire penală s-a reluat procedura de soluționare a contestației formulată de reclamantă împotriva Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT] 30.08.2005. Prin Decizia nr. [REDACTAT] din 14.12.2007 s-a dispus desființarea parțială a capitolului din Raportul de Inspectie Fiscală nr. [REDACTAT] 30.08.2005 și din Decizia de Impunere nr. [REDACTAT] 30.08.2005, referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar la control, în sumă de [REDACTAT] lei, precum și a majorărilor de întărire aferente, în sumă de [REDACTAT] lei, urmând ca Activitatea de

Inspecție fiscală să încheie un alt act administrativ – fiscal, conform considerențelor reținute în decizie. Prin aceeași Decizie s-a respins ca nemotivată contestația reclamantei împotriva taxei pe valoare adăugată, în sumă de [REDACTAT] lei, precum și a majorărilor de întârziere în sumă de [REDACTAT] lei. S-a dispus, de asemenea, respingerea ca neîntemeiată și nesușinută cu documente a contestației formulate de reclamantă împotriva taxei pe valoarea adăugată în sumă de [REDACTAT] lei, precum și a majorărilor de întârziere în sumă de [REDACTAT] lei, stabilite prin aceeași Decizie nr. [REDACTAT]/30.08.2005.

Urmare a Deciziei nr. [REDACTAT]/14.12.2007 a fost efectuată o nouă inspecție fiscală, finalizată prin întocmirea Raportului de inspecție fiscală din 18.01.2008. S-a constatat, în urma controlului fiscal, că reclamanta datorează [REDACTAT] lei, față de [REDACTAT] lei, stabilit anterior. Procedând la recalcularea accesoriilor aferente noii sume, inspectorii fiscali au stabilit că acestea sunt în sumă de [REDACTAT] lei, față de [REDACTAT] lei, stabilite anterior.

În urma inspecției astfel efectuate a fost emisă Decizia nr. [REDACTAT]/25.01.2008, în cuprinsul căreia au fost stabilite în sarcina reclamantei obligații fiscale în sumă de [REDACTAT] lei, reprezentând impozit pe profit și [REDACTAT] lei, reprezentând majorări de întârziere.

Împotriva Deciziei de Impunere nr. [REDACTAT]/25.01.2008 reclamanta a formulat contestația înregistrată sub nr. [REDACTAT]/25.02.2008. În cuprinsul acestei contestații, reclamanta contestă impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2000, în sumă de [REDACTAT] lei, aferent cheltuielilor cu prestările de servicii și comision cu SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT] și impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2001 aferent cheltuielilor privind aprovizionările și prestările de servicii de la SC [REDACTAT] SRL. Se susține în cuprinsul contestației că nejustificat cheltuiala în sumă de [REDACTAT] lei, cuprinsă în factura fiscală nr. [REDACTAT]/1.11.2001 nu a fost considerată deductibilă la calculul impozitului pe profit aferent anului 2001.

Prin Decizia nr. [REDACTAT] din 10.04.2008 Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] a respins ca neîntemeiată contestația reclamantei pentru suma de [REDACTAT] lei, reprezentând impozit pe profit, precum și împotriva măsurii neadmiterii la deducere la calculul profitului impozabil a cheltuielilor în sumă de [REDACTAT] lei, stabilite prin Decizia de Impunere nr. [REDACTAT]/25.01.2008.

Față de cele anterior arătate, obiectul actualei acțiuni se poate limita la examinarea impunerii de [REDACTAT] lei, reprezentând impozit pe profit și a legalității măsurii neadmiterii la deducere la calculul profitului impozabil a cheltuielilor în sumă de [REDACTAT] lei. Orice alte impuneri fiscale, ce nu formează obiectul contestației nr. [REDACTAT]/25.02.2008, atât timp cât nu au fost contestate pe cale administrativă, nu mai pot forma obiectul acțiunii în instanță.

Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar pentru anul 2000, în sumă de [REDACTAT] lei, aferent cheltuielilor cu prestările de servicii și comision cu SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT], prin raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT]/30.08.2005, ce a stat la baza Deciziei de impunere inițiale cu nr. [REDACTAT]/30.08.2005, contestată de reclamantă, s-a stabilit suplimentar pentru anul 2000 un impozit pe profit de [REDACTAT] lei, din care impozitul pe profit în sumă de [REDACTAT] lei este aferent cheltuielilor nedeductibile în sumă de [REDACTAT] lei, reprezentând prestări servicii de comision.

Conform susținerii inspectorilor fiscale, suma de [REDACTAT] lei este considerată nedeductibilă, deoarece nu există contract scris, nu există situații de lucrări, situația unor tarife percepute și prestate de SC [REDACTAT] SRL, al cărui reprezentant este [REDACTAT] aceeași persoană cu administratorul reclamantei. Organul fiscal a reținut că pentru respectivul contract încheiat la 09.01.2000, societatea nu depune toate documentele necesare pentru justificarea prestării. Contractul nu conține elementele de identificare a părților contractante, numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul [REDACTAT] fiind incomplet. Potrivit organului fiscal facturile emise de SC [REDACTAT] SRL nu sunt întocmite în baza unor situații din care să rezulte tarifele percepute. S-au încălcat prevederile HG nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora ANEXA 1 A, care prevăd *factura se întocmește... la executarea lucrărilor și prestarea serviciilor... pe baza dispoziției de livrare, a avizului de însoțire a mărfui sau a altor documente tipizate care atestă executarea lucrărilor și prestarea serviciilor și se semnează de serviciul emitent.*

In conformitate cu prevederile art. 4 alin. 6 lit. r din OG nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, modificată și completată, sunt nedeductibile la calculul profitului impozabile cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanță, în situația în care nu sunt justificate de un contract scris și pentru care nu pot fi verificăți prestatorei în legătură cu natura acestora.

In conformitate cu prevederile HG nr. 402/2000 este necesar ca serviciile prestate să se facă în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatorei, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului.

Prestările de servicii prospectate a pieței pentru desfacerea produselor și găsirea de beneficiari pentru produsele comercializate de SC [REDACTAT] SRL puteau fi efectuate de d-na [REDACTAT] ca asociat unic și nu de SC [REDACTAT] SRL Fălticeni, unde avea aceeași calitate.

Având în vedere că din documentele puse la dispoziție nu rezultă un calcul pentru sumele facturate și că d-na [REDACTAT] este asociat unic la ambele societăți, rezultă că aceste cheltuieli nu îndeplinesc condițiile de deductibilitate prevăzute de legislația în vigoare.

Contractul în dispută este depus la dosar (fisa 114).

Potrivit concluziilor din raportul de expertiză depus la dosar, contractul de comision în formă scrisă nu a fost înregistrat de către SC [REDACTAT] SRL, nu are număr de înregistrare, doar operațiunile contabile, conform facturilor emise sunt înregistrate în contabilitate.

Examinând susținerile contradictorii din Punctul de vedere privind soluționarea contestației întocmit de inspectorii fiscale (filele 121 – 122, vol. I) și din concluziile raportului de expertiză (fisa 34, vol. II) și examinând înscrisurile depuse, instanța constată că nu există temei legal care să înălțure de la deductibilitate suma decurgând din contractul de comision.

În acest sens se reține:

Contractul în formă scrisă există și include toate mențiunile despre care organul fiscal susține că ar lipsi.

Prestatorul SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT] poate fi verificat în legătură cu cheltuielile cu serviciile, inclusiv de management sau consultanță. Nu prezintă relevanță faptul că [REDACTAT] este asociat unic la ambele societăți, atât timp cât facturile sunt înregistrate în contabilitate.

Pentru motivele de mai sus, eronat a fost reținută aplicabilitatea prevăzută de art. 4 alin. 6 lit. r din O.G. nr. 70/1994 ca temei pentru a considera nedeductibile aceste cheltuieli.

Constatând deductibile aceste cheltuieli, instanța va iniția din cuprinsul actelor administrativ fiscale impunerea în sumă de [REDACTAT] lei, aferentă cheltuielilor cu prestările de servicii și comision cu SC [REDACTAT] SRL [REDACTAT].

În ce privește suma de [REDACTAT] lei, decurgând din factura cu nr. [REDACTAT] instanța constată că, în mod legal, organele fiscale au procedat atunci când nu au admis la deductibilitate această sumă. Astfel, faptul că agentul economic nu avea obligația și nici posibilitatea verificării dacă factura respectivă a fost ridicată de reprezentantul legal al SC [REDACTAT] SRL nu atrage diminuarea bazei impozabile la stabilirea impozitului pe profit, iar factura respectivă nu constituie document justificativ în sensul art. 6 alin. 2 din Legea nr. 84/1991, atât timp cât nu se regăsește în evidența SC [REDACTAT] SRL. Prin decizia civilă [REDACTAT] 30-10-2009 Curtea de Apel [REDACTAT] a admis recursul declarat de reclamantă, a casat sentința și a trimis cauza în rejudicare la aceeași instanță; pentru acesta s-a arătat că prima instanță nu a cercetat fondul cauzei, reținând eronat că reclamanta nu a urmat calea administrativă decât cu privire la sumele în quantum de [REDACTAT] lei și [REDACTAT] lei.

În rejudicare, cauza a fost înregistrată sub nr. [REDACTAT]/[REDACTAT]/2008.

Reține, cu aplicarea dispozițiilor art. 315 alin. 1 Cod procedură civilă, următoarele:

- prin raportul de inspecție fiscală nr. [REDACTAT] 2005 ce a stat la baza emiterii *deciziei de impunere* [REDACTAT] 2005, organul fiscal a stabilit un impozit pe profit suplimentar de [REDACTAT] lei din care suma de [REDACTAT] lei este aferentă cheltuielilor nedeductibile reprezentând prestări servicii către SC [REDACTAT] SRL; de asemenea s-a stabilit TVA de [REDACTAT] lei – S-a formulat contestație pentru suma de [REDACTAT] lei; soluționarea acesteia a fost suspendată până la soluționarea dosarului penal privind inculpata [REDACTAT]. Prin *decizia* [REDACTAT] 2007, organul fiscal a desființat în parte dispozițiile privind impozitul pe profit suplimentar și a majorărilor de întârziere, dispunând refacerea actului, a respins contestația cu privire la celelalte obligații fiscale și a respins ca nemotivată contestația împotriva TVA-ului. S-a procedat la reverificarea impozitului pe profit pe anii 2000-2004 fiind întocmit raportul de inspecție fiscală [REDACTAT] 2008, fiind emisă *decizia de impunere* [REDACTAT] 2008 în care sunt prevăzute obligații recalculate reprezentând impozit pe profit suplimentar pentru anii 2000/2004 în sumă de [REDACTAT] lei și accesori aferente de [REDACTAT] lei.

- reclamația contestă și această din urmă decizie în ceea ce privește stabilirea impozitului pe profit și majorări de întârziere aferente, insistând în mod constant asupra obiecțiunilor inițiale expuse în contestația formulată împotriva *deciziei* [REDACTAT] 2005.

În sarcina reclamantel s-au stabilit obligații fiscale reprezentând impozit pe profit suplimentar ce provine din cheltuieli nedeductibile: cu asigurările de viață ale administratorului, mijloace fixe vândute sub valoarea de amortizare cu mărfuri lipsă în gestiune pentru care nu s-au încheiat contracte de asigurare, cu prestări servicii fără un contract scris, servicii înregistrate în facturi de la firme fantomă. S-a mai reținut și obligația de a achita TVA ca urmare a necollectării la veniturile serviciilor de la firme fantomă și aferente cu prestările de servicii nejustificate prin contract scris.

Instanța va analiza obiecțiunile prezentate în contestația inițială la decizia de impunere [REDACTAT] 2007, completată ulterior - filele 241/213, prin raportare la materialul probator administrat (inscrișuri: facturi, contract, adrese, precum și expertiza contabilă, efectuată în primul ciclu procesual, care a soluționat obiectivele propuse de către reclamantă) și normele legale incidente - OUG nr. 217/1999 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, respectiv art. 4:

„(4) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor.

6) În înțelesul alin. (1) cheltuielile nedeductibile sunt:

i) cheltuielile de asigurare care nu privesc activele corporale și necorporale ale contribuabilului, inclusiv asigurările de viață ale personalului angajat; m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ; precum și dispozițiile din Legii 574/2003 art. 21-(4): „următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natură stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI.

Să constată că obiecțiunile reclamantei privind deductibilitatea cheltuielilor cu asigurările sociale de sănătate, valoarea mijloacelor fixe ratele de leasing și transport mărfă și mărfurile lipsă în gestiune sunt contrazise de dispozițiile legale menționate mai sus și verificările expertului contabil. Reține că valabile însă criticele privind deductibilitatea cheltuielilor efectuate în baza contactului încheiat cu SC [REDACTAT] SRL și în baza facturilor emise de SC [REDACTAT] SRL, societății cu care reclamanta a derulat relații comerciale reale în baza unor contracte. Reține că acesta din urmă a fost înregistrat la ORC în perioada 1994/2002 iar operațiunile contabile efectuate în baza contractului încheiat în data de 9-01-2000 sunt corect înscrise în contabilitate potrivit expertului.

Instanța va da eficiență concluziilor expertului, susținute de dispozițiile legale menționate, urmând să dispună anularea parțială a deciziilor [REDACTAT] 2008, respectiv a deciziei [REDACTAT] 2007 privind sumele stabilite: cu titlul de impozit pe profit suplimentar, în sensul reducerii sumei stabilite de organul fiscal la suma de [REDACTAT] lei și cu titlul de TVA, în sensul reducerii sumei stabilite de organul fiscal la suma de [REDACTAT] lei; va obliga intimata DGFP [REDACTAT] să emiterea unui alt act administrativ fiscal pentru recalcularea dobânzilor și penalităților datorate pentru sumele menționate

Potrivit art. 274 Cod procedură civilă intimata va fi obligată să plătească cheltuielile de judecată efectuate de contestatoare - onorariu expert și avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂŞTE**

Admite contestația formulată de contestatoarea SC [REDACTAT] SRL cu sediul în [REDACTAT] bd. [REDACTAT], nr. [REDACTAT] jud. [REDACTAT] în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTAT] în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii [REDACTAT], bd. [REDACTAT], nr. [REDACTAT] jud. [REDACTAT]

Dispune anularea parțială a deciziilor nr. [REDACTAT]/10-04-2008 și nr. [REDACTAT]/14-2-2007:

- privind sumele datorate cu titlu de impozit pe profit suplimentar în sensul reducerii acestora la suma de [REDACTAT] lei;
- privind sumele datorate cu titlu de TVA, în sensul reducerii acestora la suma de [REDACTAT] lei.

Obligă intimata la emiterea unui nou act administrativ fiscal pentru recalcularea accesoriilor la sumele mai sus menționate.

Obligă intimata să plătească contestatoarei suma de [REDACTAT] lei cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 18.03.2010.

Președinte,

Grefier,

